

Kokemäen Tytöt ja Pojat

- kertomuksia matkan varrelta -

Tanssia ja orkestereita

Vähtärin tanssilava oli toiminnassa 1965–2007 ja seuraavana vuonna se purettiin.

Jukka Laakio halusi omalla kaudellaan nostaa Vähtärin tanssit hiljaisen jakson jälkeen entiseen kukoistukseensa. On sanottu, että hän palautti perinteisen tanssimusiikin Vähtäriin 1970- ja 1980-lukujen rokki- ja discokauden jälkeen.

1990-luvun alkuvuodet olivatkin menestyksekkäitä ja Vähtärin lavalla tanssi keskimäärin 450–500 henkeä illan aikana. Mutta sitten alkoi näkyä huolestuttavaa tanssiväen katoamista. Heinäkuussa 1995 Jukka totesi, että tanssijoiden määrä oli pudonnut 250–300 tanssijaan iltaa kohti.

Erityisesti Jukkaa kuitenkin harmitti se, että yksi sukupolvi ei osannut tanssia, koska koulussa ei enää opetettu tanssimaan.

Tanssitaito koulusta

Kyllä Jukka oikein muisti, sillä hänen sukupolvensa oppitanssimaan koulussa. Kokemäen Yhteiskoulun vuosikertomusten mukaan lukuvuonna 1964–65 Teinikunnan yhteydessä toimi tanssikerho, jonka kuraattorina oli Liisa Aalto-Setälä.

Keväällä 1966 järjestettiin lukuvuoden lopuksi tanssikurssit. Niille osallistui peräti 70 teiniä. Opettajana toimi dipl.tanssinopettaja Veikko Niemelä Helsingistä. Jukka Laakio oli silloin viidennellä luokalla.

Seuraavana vuonna Teinikunta lisäsi kanssakäymistä Peipohjan Ammattikoulun Oppilasyhdistyksen kanssa ja yhteisessä tanssikerhossa tanssittiin aktiivisesti. Näiltä kouluajoilta on näin ollen peräisin monen muunkin Kokemäen Tytön ja Pojan tanssiharrastus, joko tanssikerhon kautta hankittuna tai suoraan tanssilavoilla käytännön toimissa opittuna.

Vähtärin ohjelmisto sopeutettiin jo samaisena kesänä (1995) alentuneisiin tanssijamääriin. Kalliit ja tunnetut orkesterit peruutettiin ja tilalle otettiin hyviä satakuntalaisia orkestereita. Vähtäri oli kutistunut pieneksi tanssilavaksi.

Muitakin muutoksia tapahtui. Vuonna 1996 Vähtärin leirintäalue vuokrattiin toisaalle yksityiseen käyttöön ja Jukka Laakio ja Airi Peltoniemi panostivat aikaisempaa enemmän Kesäravintola Kirjuriin Porissa. He olivat myös mukana muissa Porin tapahtumissa kuten Jazzeissa.

Vaikka Jukka purnasi tanssitaidon katoamisesta, otti hän huomioon myös nuorison toiveet. Vähäriissä soitettiin myös rockia. Tanssi-ilmoituksessa 3.8.1996 sitä edusti ulvilalainen rautalankayhtye Hurmio. Perinteistä tanssimusiikkia varttuneelle väelle soitti Casamento. Näin Tytöt ja Pojat saivat viimeisessä Vähäri-tapaamisessaan nauttia kahden orkesterin musiikista.

Kokemäen Sanomat 1996

Kaikista muutoksista huolimatta Jukka Laakio jatkoi vielä kerran sitkeätä kamppailua oman ja muiden tanssilavojen puolesta. Vuonna 1997 aloittivat satakuntalaiset tanssinjärjestäjät yhteistyön pienten tanssilavojen kehittämiseksi. Hanke toteutettiin nimellä Tunnelmalliset tanssipaidat. Vähäriin lisäksi siinä olivat mukana Ripovuori, Venesjärvi, Poikeljärven Paviljonki ja Laitakari. Ne eivät kilpailleet keskenään vaan palvelivat omaa asiakaskuntaansa, sillä kaikilla lavoilla pääasia oli tanssiminen.

Orkesterit

Kokemäellä tanssipaidkojen ahdinko ei ainakaan johtunut paikallisten orkestereiden puutteesta, sillä paikkakunnalla oli monta nuorisotanssiorkesteria. Niille oli ominaista enemmänkin soittamisen into kuin kalliit keikkapalkkiot.

Helmikuussa 1995 ruotsintunnilla perustettu Casamento soitti jo ainakin seuraavana kesänä Vähäriissä. LUMO oli perustettu saman vuoden syksyllä. Sen jäsenet olivat jo opiskelijoita tai kävivät töissä. LUMO menestyi myös kilpailuissa. Se valittiin vuonna 1999 tanssiyhteitten Satakunnan mestariksi. Kaksi vuotta aikaisemmin se oli sijoittunut kolmanneksi.

Lisäksi keikkaa teki Pohjantähti, joka aloitti esiintymisensä yhteiskoulun 90-vuotisjuhlissa vuonna 1997. Sen jäsenet olivat silloin yläasteikäisiä. Se myös mainosti itseään lehdessä ja tarjoutui esiintymään mm. pikkujoulujuhlissa.

Keskenään eivät yhtyeet esiintymisistä kilpailleet. Ne olivat kesällä 1998 jopa valmiit hoitamaan vuorotellen koko kesän tanssimusiikin Cafe Kestissä, jos vain joku ottaisi tehtäväkseen tanssien järjestämispuolen. Jotkut soittointoisista nuorista ehtivät soittaa kaikissa kolmessa orkesterissa. Monet näistä nuorista päätyivät myöhemmin ammattimuusikoiksi.

Lisäksi noihin aikoihin yleisöä viihdytti vuoden 1995 Tulkkilan Yössä ensiesiintymisensä tehnyt Kuppilaorkesteri Palmu. Sen jäsenet olivat Tyttöjen ja Poikien ikäisiä ja musiikki edusti 1960-luvun klassikoita rockista iskelmään. Kuppilaorkesteri esiintyi Tyttöjen ja Poikien vuositapaamisissa 10 kertaa; tai 11, jos kokoonpano Puuseppä ja Sammakkomiehet lasketaan mukaan.

Vuosina 2010 ja 2011 Tytöille ja Pojille esiintyi humppavapaana mainostettu Covermäki.- Tyttöjen ja Poikien musiikkimakua ei voi ainakaan kovin rajoittuneeksi sanoa, sillä myös torvisoitto miellytti.

Kokemäen Nuorisosoittokunta

Kokemäen Nuorisosoittokunnalle luovutettiin Tyttöjen ja Poikien kannustusstipendi vuoden 1992 Eloliirumien yhteydessä. Luovuttajana oli Jaakko Häyhtiö ja vastaanottajana Martti Mustonen.

Soitannollisena johtajana toiminut Asko Salminen oli Kokemäen Tyttöjen ja Poikien vanhinta ikäluokkaa ja hyvin tuttu nuoremmille musiikkia harrastaneille tytöille ja pojille. Erityisesti muistetaan Les Aleksanders-yhtye, jonka soittoharjoitukset pidettiin Palmun kahvilan piharakennuksessa.

Kokemäen Soittokunnalla oli takanaan yli 90-vuotinen historia, kun se 1970-luvulla halusi saada nuoria soittajia jäsenikseen. Kokeilijoita oli paljon ja vaihtuvuuskin melko suurta, mutta 1980-luvun lopussa nuorisosoittokunnassa oli lähes 200 nuorisojäsentä. Asko Salmisen harjoitutti heitä ahkerasti. Stipendin luovuttamisen aikoihin Nuorisosoittokunnalla oli takanaan pitkä ja menestyksenkäs putki. Esiintymisiä oli ollut paljon, ulkomaita myöten.

Mutta nuoriso vanhenee ja lähtee maailmalle. Huippujakson jälkeen toiminta laantui ja niin kävi, että vuonna 1999 Tytöt ja Pojat sai pankkitililleen summan 326,07 mk; selityksenä A. Salmisen Nuoret soittajat-tilin lopetus. Se osa orkesterin aikanaan saamasta stipendistä oli jäänyt käyttämättä.

Soitto kuitenkin jatkui edelleen Kokemäen Soittokuntana, jolla oli eräässä vaiheessa myös oma edustajansa Tyttöjen ja Poikien vuositapaamista valmistelevalle toimikunnassa. Tarjoituksena oli, että Soittokunta olisi ollut yhdistyksen tapahtumissa vakiomusisoija. Vuosina 2003 ja 2004 soittajia onnistuttiin saamaan paikalle riittävästi ja esiintyminen sujui hyvin, mutta seuraavana vuonna (2005) soittajilla oli jo niin paljon sovittuna omia menoja kyseiseen viikonloppuun, ettei esiintyvää ryhmää saatu kokoon. Siihen kuihtui sen mallinen yhteistyö, sillä puheenjohtaja pahoitti mielensä.

Kokemäen Soittokunta sen sijaan jatkaa soittoharrastusta ja esiintymisiä. Vappu- ja varsinakin syksyinen Oktoberfestit-tapahtuma tarjoaa sekä soittajille että kuulijoille unohtumattomia musiikillisia elämyksiä.

Lähteet:

Jokilaaksot, Kokemäen Sanomat, Kokemäen Yhteiskoulun vuosikertomukset, Pertola, E. ja Vuorento T. 1984. Torvisoittoa Kokemäeltä; Saku Mekkoson haastattelu